

være jobdeling, hvor de, der er i arbejde, får mere fritid og samtidig giver plads for dem, der gerne vil have noget at lave. Nogle har allerede vist vejen. Jeg håber, at mange flere vil følge efter. Med venlig hilsen Jytte Andersen.»

Jeg vil videre spørge: Hvad er det, der gør det nødvendigt at fjerne de tilskyndelser til videreuddannelse, der var etableret? For et år siden hed det og denne gang fra Orlov til uddannelsesvejledningspjecen:

»I mange år har vi haft en stor gruppe ledige samtidig med, at folk på arbejdsmarkedet ofte er ved at slide sig selv op. Der har ikke været tilstrækkelig tid til efteruddannelse og lign. Lad arbejdsformidlingen vejlede dig om de nærmere muligheder. Tag springet! Lær noget! Det er aldrig for sent. Med venlig hilsen Jytte Andersen.«

Hvad er det, der har fået Socialdemokratiet til at gå så varmt ind for et tredje arbejdsmarked, som bygger på pligten til at arbejde på ikke-overenskomstmæssige vilkår, f.eks. uden strejkeret, hvor der udføres opgaver, der indlysende kunne udbydes som regulære job, og i parentes bemærket kunne etableres uden ekstra omkostninger, som det er fremgået af Enhedslistens forslag? Hvad er det for et ideologisk felttog, regeringen har sat i værk?

Jeg tror, at regeringen har tænkt at haste dette igennem med henvisning til et opsving, der måske allerede er på retur, idet gruppen, der bliver ramt af forslagene, med stigende beskæftigelse nemlig vil være mindre og pillerne lettere at sluge; dog kun for at vokse dramatisk i en senere nedgangsperiode, men så er stramningerne jo på plads, og kvælergrebet taget. Det er vel dybest set det, der er grunden til at fare frem nu.

Peter Duetoft (CD):

Jeg synes, det er svært at adskille lovforslag nr. L 14 fra nr. L 15 og andre forslag, vi skal diskutere senere, og derfor vil jeg gerne komme med en lidt generel indledning og understrege, at vi kan støtte begge lovforslag.

I forlængelse af fru Jette Gottliebs tale vil jeg godt sige, at en af de ting, der er vigtige for arbejdsmarkedspolitikken i øjeblikket, er, at man får en accept af, at det stadig væk er de rige, de velstillede og dem, der har job, der skal betale til dem, der ikke har job. Forudsætningen for, at det fortsat kan fungere, er, at det system, man har opbygget, er både effektivt og rimeligt, og det drejer det her sig altså også om.

Jeg er overbevist om, at man forebygger en klassekamp i løbet af nogle få år, hvis man får bygget et system op, der af alle accepteres som en god måde at gøre tingene på. Jeg er da godt klar over, at der skal være en balance her, for man skal jo ikke stramme så meget for at undgå nogle negative virkninger, at man kommer til at ramme nogle mennesker, der vitterlig har brug for systemet. Det er altså en balance, der skal findes mellem på den ene side effektiviteten og på den anden side, at man ikke rammer nogen urimeligt. Men jeg mener faktisk også, at regeringen har lagt godt op til den balance i de forslag, der her foreligger.

Den konservative ordfører var tidligere inde på, at man skulle begynde at diskutere ydelsesniveau, og dér vil jeg så bare for god ordens skyld for 27. gang slå fast, at efter CD's opfattelse skaber man sociale problemer ved at nedsætte ydelsesniveauet; det er ikke vejen at bekæmpe arbejdsløsheden på. Det er ikke en nedsættelse af dagpengene, vi har brug for, men det kan da godt være, at der ikke er afstand nok mellem dagpengene og lønnen for de lavestlønnede job. Men CD har også peget på en anden måde at øge afstanden på, nemlig det beskæftigelsesfradrag, som erhvervsministeren tidligere har været fremme med. Der er ingen idé i at øge afstanden ved at gøre det socialt umuligt for de arbejdsløse, som De Konservative åbenbart vil, og vi er derfor ikke i stand til at opfylde det krav, som den konservative ordfører stillede, nemlig at det skulle inddrages i forhandlingerne om finansloven.

Det andet, som der selvfølgelig godt kan være grund til at tage en diskussion om, er rådighedsreglerne, som jo er blevet strammet, og som virker ganske stramt i dag, og det synes vi man skal gøre i forbindelse med finanslovforhandlingerne, men det kan da lige så godt ende med, at tingene er, som de skal være, og som med, at de skal laves om. Vi vil ikke give et tilsagn om konklusionen, men vil selvfølgelig gerne se på det.

Jeg har tidligere været inde på, at ret og pligt er et sundt begreb. Hver medborger har selvfølgelig rettigheder og pligter, men det har systemet også, og jeg vil godt gentage, hvad jeg sagde før, nemlig at det selvfølgelig er et voldsomt krav, der bliver stillet til systemet med de forslag, der her foreligger, og det er et voldsomt ambitiøst projekt, som regeringen har kastet sig ud i, og som jeg kun kan ønske held og lykke.

CD er tilhængere af den stærkere uddannelse både for unge og senere i systemet. Vi er